

Interview met Norbert Schwaiger: het secretariaat-generaal van de Raad als adviseur van het voorzitterschap (Brussel, 22 november 2006)

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_norbert_schwaiger_het_secretariaat_generaal_van_de_raad_als_adviseur_van_het_voorzitterschap_brussel_22_november_2006-nl-ff858ddb-1865-4d2a-82f2-7c5ed4a1a394.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met Norbert Schwaiger: het secretariaat van de Raad als adviseur van het voorzitterschap (Brussel, 22 november 2006)

[Raquel Valls] In hoeverre doen de vertegenwoordigers van de lidstaten en het voorzitterschap tijdens de verschillende onderhandelingen een beroep op de ambtenaren van het secretariaat, de werkgroepen, de comités en de Raad zelf?

[Norbert Schwaiger] In de verslagen, werkdocumenten en soms ook nota's aan het voorzitterschap probeert het secretariaat altijd mogelijkheden voor compromissen te schetsen dan wel zo mogelijk zelf compromissen voor te stellen of toch in ieder geval punten aan te halen waarmee wellicht een doorbraak kan worden geforceerd. Het secretariaat zou ook geen knip voor de neus waard zijn als het dat niet deed. Het hangt van het voorzitterschap af in hoeverre hier ook gebruik van wordt gemaakt of er überhaupt naar wordt gevraagd. Onze ervaring was dat grote lidstaten met voldoende eigen voorzieningen het liefst hun eigen gang gaan. Niet dat ze de adviezen van het secretariaat in de wind sloegen, maar vaak hadden ze zo al hun eigen ideeën over de beste manier om problemen op te lossen. Dat is ook prima, alleen denk ik wel dat de rol van het secretariaat er niet minder om is, zeker nu, na de uitbreiding van de Unie met landen waar op dit gebied de ervaring nog deels ontbreekt.

De kleinere en soms ook oudste lidstaten daarentegen stelden wat meer prijs op de adviezen en meer in het algemeen de hulp van het secretariaat, omdat hun eigen administratieve structuren niet altijd berekend waren op de vaak uiterst technische Europese aangelegenheden. Zo liep het allemaal in grote lijnen.

Die vuistregel zal zoals gezegd met de nieuwe lidstaten waarschijnlijk des te meer opgaan. Uit deze groep komt Slovenië begin 2008 als eerste aan de beurt. Dan zal ook blijken in hoeverre die landen op het secretariaat zullen steunen. Ze zullen ongetwijfeld wel aankloppen, omdat ze meer nog dan de oudere lidstaten onze hulp wel kunnen gebruiken. Het is trouwens meer in het algemeen de vraag hoe de zaken zich zullen ontwikkelen, want met 25 lidstaten nu, 27 straks en wie weet daarna nog wel meer gaat alle ervaring die een land tijdens het voorzitterschap opdoet onherroepelijk weer verloren in de twaalf tot vijftien jaar die het duurt tot aan de volgende rit.

Mede daarom ook dat er wordt nagedacht over een koerswijziging. Is het niet beter om de halfjaarlijkse roulering af te schaffen en over te stappen op langere voorzitterschappen die bovendien door meerdere landen tegelijk worden waargenomen? De taken zouden dan kunnen worden verdeeld. De toekomst zal het allemaal moeten uitwijzen.

In ieder geval is hier nu al in het kader van de grondwet het nodige voorwerk voor verricht, maar is er ook daarvoor al over gesproken, onder andere in het secretariaat zelf. Het ligt ook voor de hand om dat te doen. De uitbreidingen – of moet ik zeggen uitbreiding – maken de huidige regeling onhoudbaar.